

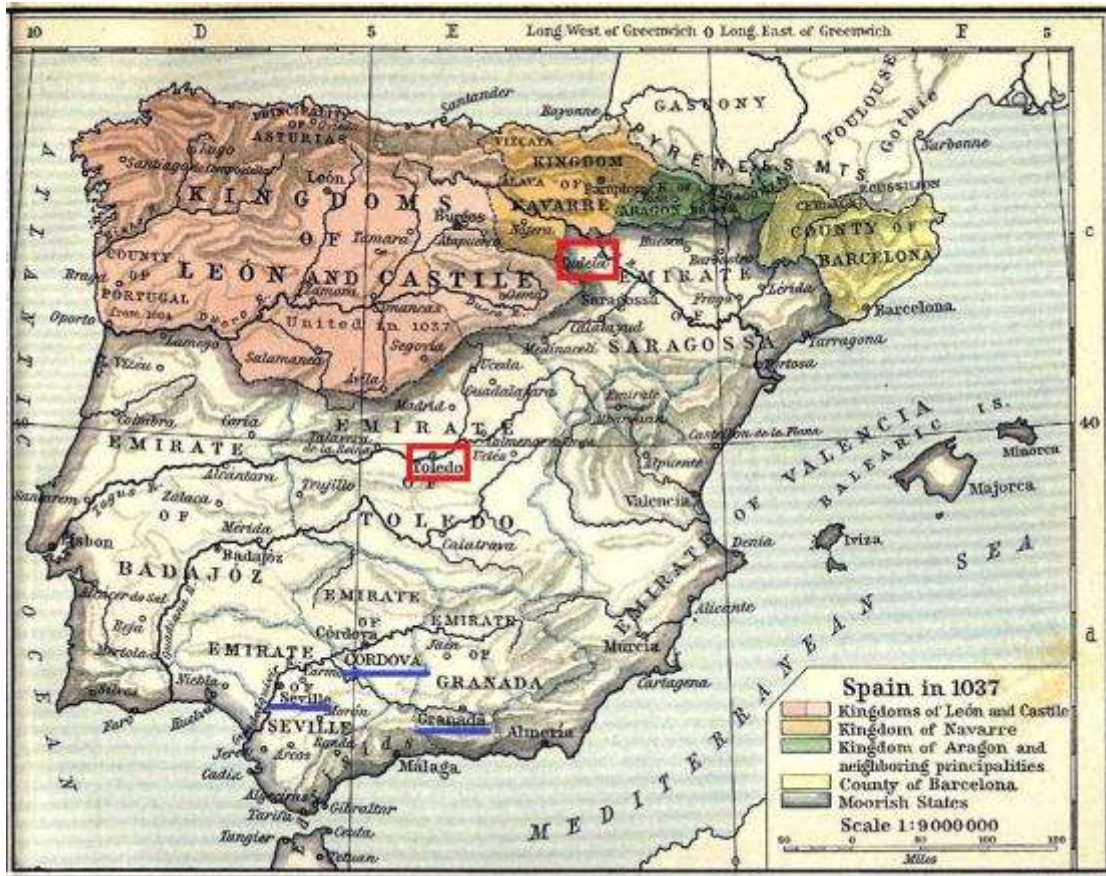
SEZNAM PŘÍLOH

1. Mapy Iberského poloostrova znázorňující vývoj muslimsko-křesťanského rozdělení území. S. 61-62.
2. Ukázka rukopisu Judy Haleviho z káhirske genizy. S. 63-64.
3. Překlad Jiřího Langerera. S. 65-66.
4. Diwan vydaný S. D. Luzzatem v roce 1840 v Praze. S. 67.
5. Překlad básně *Vzdálená holubice, zpívej sladce*
6. Hebrejské originály několika básní (v textu práce jsou překlady). S. 68-70.

PŘÍLOHY

Příloha č. 1: Mapy Iberského poloostrova znázorňující vývoj muslimsko-křesťanského rozdělení území¹

Rozdělení Iberského poloostrova v roce 1037. Vyznačena místa související s životem Haleviho, včetně dvou měst aspirujících na místo jeho narození, Tudela na severu a Toledo jižněji.

Na severu ze západu na východ: království Leónu (červená), království Navarrské (oranžová), království aragonské (zelená), Barcelonské vévodství (žlutá) a na jihu muslimské emiráty (Zaragoza, Toledo, Granada, Valencie, Córdoba, Sevilla, Bajadoz - šedá).

Na další mapě je vidět změněná situace okolo roku 1150. Toledo už je součástí křesťanského království Leónu a Kastilie (od roku 1085, kdy město pro křesťany dobil Alfonso VI Kastilský).

¹ Velhagen & Klasing *Neuer Volks- und Familien-Atlas*. Leipzig: Verlag von Velhagen & Klasing, 1901. S. 82-83.

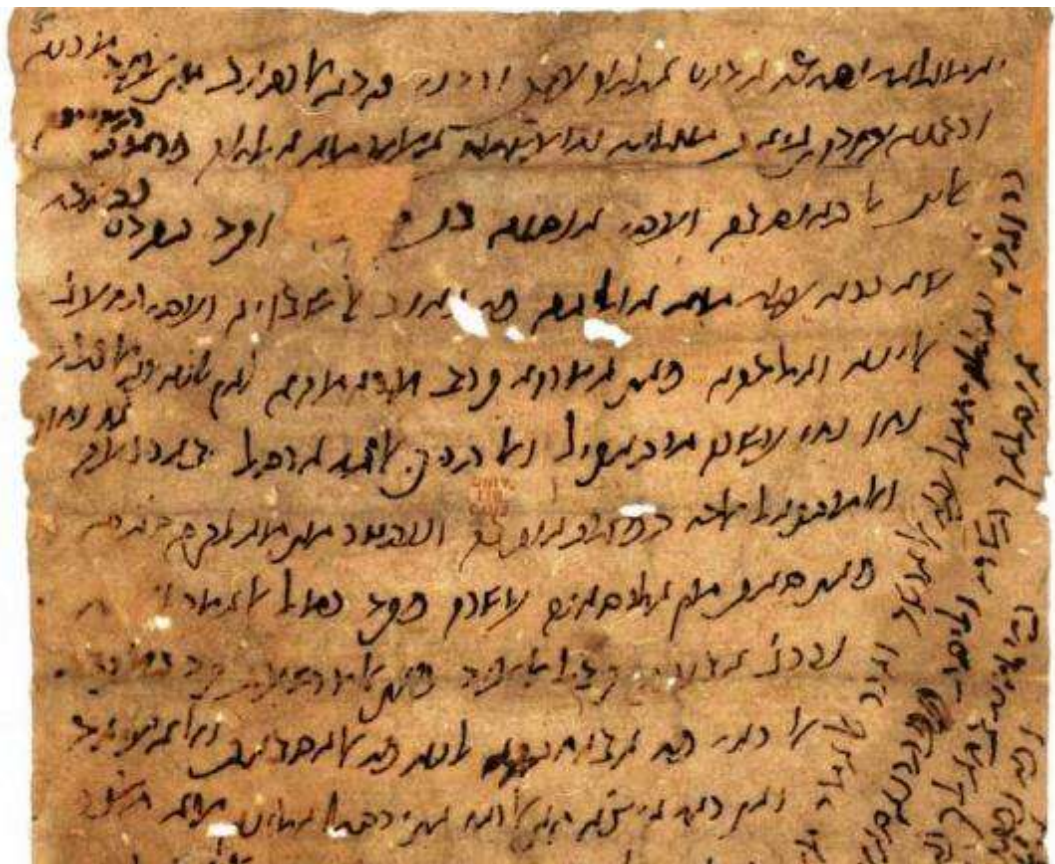
Rozdělení Iberského poloostrova v roce 1150 po nástupu Almohadů.

Příloha č. 2 : Ukázka rukopisu Judy Haleviho

V káhírské genize se zachovalo několik vlastnoručních dopisů Haleviho. Dopis je adresovaný *Chalfonovi ha-Levimu*. Zabývá se záchranou rukojmí. Halevi žádá Chalfona, aby osobně intervenoval ve prospěch zajaté židovské dívky. Dívka byla zřejmě zajata nájezdníky z křesťanského Toleda, když cestovala na muslimském území. Dopis svědčí o tom, že se Halevi aktivně podílel na záležitostech židovské komunity. Je psaný na papíře, v judeo-arabštině.

Exemplář je archivován pod označením T-S 8J18.5² (Španělsko, počátek 12. století) a je součástí sbírky The Taylor-Schechter Genizah Research Unit v Cambridge University Library v Cambridge (Anglie).

Znění dopisu:

Můj pane a mistře, necht B-h učiní vaše ctěné místo trvalým. Obdržel jsem dopis od našeho mistra a učitele Judy ben Ghiyatha, mého pána a vašeho obdivovatele, kéž Vás B-h oba vyvýší, a rozhodl jsem se to ve spěchu přeposlat Vám, abyste se mohl potěšit – necht mi B-h dovolí těšit se z Vaší společnosti.

V mém předchozím dopise jsem Vám děkoval za vaši námahu ve věci zajaté ženy. Laskavě dejte vědět jejímu otci, aby k nám přišel, protože její záležitost se blíží

² Zdroj: http://www.lib.cam.ac.uk/Taylor-Schechter/T-S8J18_5.html (1.6.2012)

úspěšnému zakončení: my tady v našem městě zaplatíme 10 mithqal, Turci, Ghuzzové poslali asi 4, plus jeden mithqal³ darovaný Vámi. Z Malagy očekáváme 6, a jakmile její otec přinese 10 z Luceny, celá záležitost bude uzavřena a může se nám podařit získat dívku ještě před svátky. Protože ta zkažená žena⁴, si to rozmyslela a už nám nedovoluje brát si dívku z vězení na šabaty a svátky. Jestliže on (její otec) chce raději, abychom my poslali, co jsme dosud vybrali a jet sám do Granady, aby zajistil, co dosud chybí ze 32, ať tak učiní. Ale já se domnívám, že nejlépe bude dosáhnout jejího propuštění co nejdříve. Kéž nás B-h vede k tomu, co je nejlepší. Konečný termín dohodnutý s tou zkaženou ženou je konec měsíce tišri, a nedává nám ani hodinu navíc.

Laskavě mi sdělte, jak se daří vašemu tělu i duši, kéž je oba B-h obklopí Jeho milostí. A šalom!

Zadní strana (adresa):

Znamenímu učenci, váženému vůdci, našemu mistru a učiteli Chalfonovi ha-Levimu, kéž Milosrdný uchová jeho, syna jeho důstojnosti, našeho mistra a učitele Natanela ha-Leviho, kéž odpočívá v ráji.⁵

Pozn.: Standardní suma výkupného byla $33\frac{1}{3}$ dinárů. Sečtené částky dávají dohromady 22 dinárů. Je tedy možné předpokládat, že chybějící $1\frac{1}{3}$ dináru dodával sám Halevi.

³ Jednotka rovná zhruba 4,25 g zlata. Jeden (zlatý) dinár se rovnal 1 mithqalu.

⁴ Jedná se s největší pravděpodobností o Urraku, nelítostnou vládkyni Toleda v letech 1109-1126.

⁵ GOITEIN, S.D. *A Mediterranean Society*. S. 462-463.

Příloha č. 3: Překlad Jiřího Langer⁶

V roce 1939 vydal Jiří Langer, pražský básník a spisovatel, svoji sbírku překladů básní hebrejských básníků *Zpěvy zavržených*.⁷ Sbíрка obsahuje dvacet básní autorů od 10. až do 19. století, od Šmuela ibn Nagdely⁸ a Šlomo ibn Gabirola⁹, až po Efrajima Wehleho¹⁰. Ze současníků Haleviho se objevují ještě Moše ibn Ezra a Abraham ibn Ezra.

Jehúdá Haléví (Kastilie XI. Století)

Večer, kdy odhalila mi zlato svých vlasů
má laňka líbezná, fontána topasů
padala na skráně z alabastru,
na líček žár, na očí vlahou krásu –
A byla jako slunce za svítání,
když zaplaví oblohu znenadání nachovým mořem jasu.¹¹

V poznámkovém aparátu je malý medailonek Haleviho:

Jehúdá Haléví je nejslavnější hebrejský básník. Napsal tisíce překrásných básní, nejen milostných, ale vůbec všech druhů. Některé z jeho duchovních zpěvů se staly součástí synagogální liturgie (např. „Zpěv Sijónský“). – Arabsky napsal teologicko-filosofickou obhajobu, apologii židovského náboženství „Kuzari“ (Chazaři), jejímž rámcem je historická událost přestoupení knížete Bulana II. S jeho národem Chazarů k židovství (Krym, r. 730). *Jehúdá Haléví* putoval do Svaté země a zemřel v Damašku, neznámo kdy. Povoláním byl lékař. – K slovům „zlato svých vlasů“: Barvení vlasů do zlatova či do ruda je starý zvyk orientálních krásek. – Některé básně Halévího, Gabirola a jiných hebrejských básníků španělských byly přeloženy do

⁶ Jedná se pravděpodobně o jediný publikovaný překlad Haleviho básně v češtině.

⁷ Jiří Langer: *Zpěvy zavržených* (Malá antologie hebrejského básnictví X.-XIX. století). Vytiskla knihtiskárna Orbis v Praze v počtu 800 výtisků pro Akademický spolek Kapper v Praze 1939.

⁸ Vévoda granadský (993-1055).

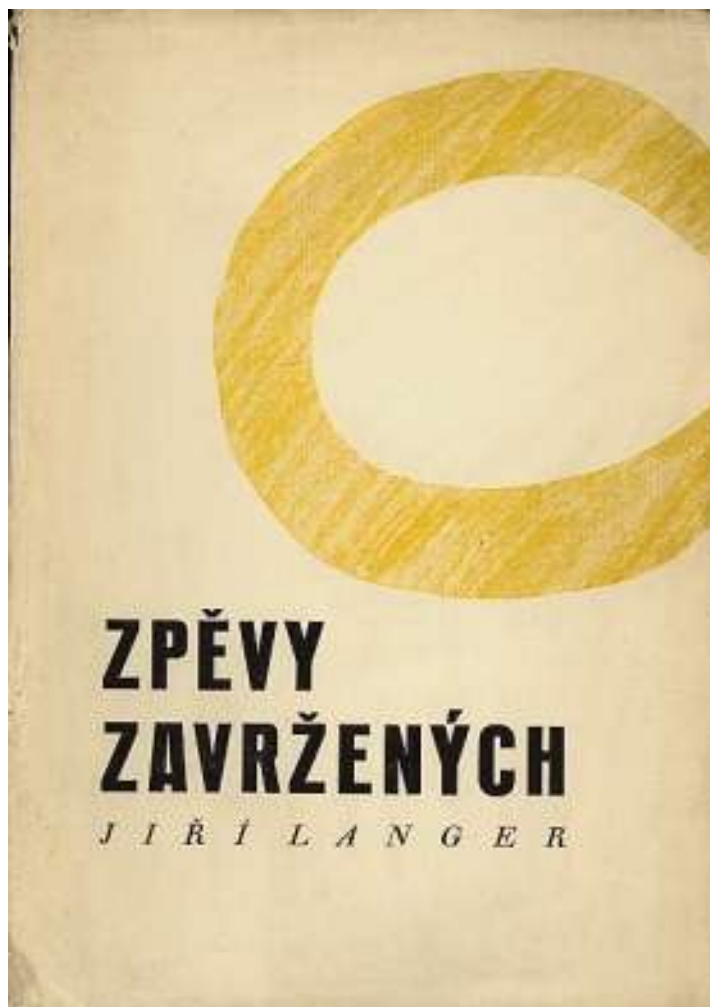
⁹ (Malaga 1021- Valencie 1070).

¹⁰ E. Wehle (Praha 1786-1866), prezident Židovské náboženské obce pražské.

¹¹ Jiří Langer (1894-1943) *Zpěvy zavržených* (Malá antologie hebrejského básnictví X.-XIX. století), Edice Verše, Svazek 1. Vybral a do hebrejštiny přeložil Jiří Langer. Vydání překladů čtvrté, ve Vyšehradu první. Praha: Vyšehrad 2000. Stran 80. ISBN 80-7021-384-1. S. 35.

němčiny. Nejzdařilejší jsou překlady od pražského básníka Seligmanna Hellera¹², spolužáka Nerudova.¹³

Obálka prvního vydání z roku 1939. Autorem obálky je Josef Sonberg.¹⁴

¹² S.Heller (1831-1890), básník a novinář, rodák z Roudnice nad Labem, zemřel ve Vídni. Učil také na pražské Obchodní akademii.

¹³ Tamtéž, S. 69.

¹⁴ *Antikvariát U 108 Buddů*. [Online]

http://www.antikbuddha.com/english/article_show.php?article_id=12984&category=90 (1. 7. 2012)

Příloha č. 4: Diwan vydaný S. D. Luzzatem v roce 1840 v Praze

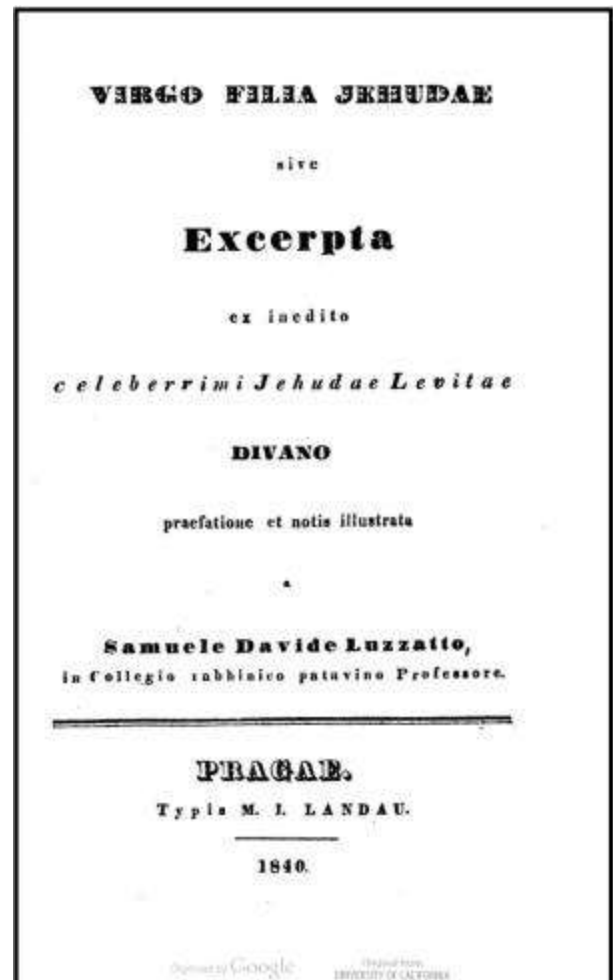
Titulní strana prvního vydání diwanu *B'tulat bat jehuda* vydaného Davidem Luzzatem¹⁵ v roce 1840 v tiskárně Mošeho Jisraele Landaua¹⁶ v Praze. Kniha má doplňkový titulní list v latině.

Na titulní straně stojí:

*B'tulat bat Jehuda / Likutej širim / Me-diwan r. Jehuda Halevi, zt"l. / im / ha-kadama v-he'arot
/ m-et Šmuel David Luzzato*

(Kniha obsahuje úvod, poznámky a komentáře Davida Luzzata).

Výtisky tohoto vydání jsou také ve sbírkách Knihovny Židovského muzea v Praze.

¹⁵ S. D. Luzzato (1800-1865).

¹⁶ M. J. Landau (1788-1852), pražský tiskař a vydavatel.

Příloha č. 5 Překlad básně

VZDÁLENÁ HOLUBICE, ZPÍVEJ SLADCE /

יוֹנָת הַחֹקִים נִגְנֵי הַיְטִיבִי

Vzdálená holubice, zpívej sladce
a odpověz správně tomu, kdo tě volá.
Hle to tvůj B-h volá, tak pospěš,
ukloň se k zemi, předlož obětinu.
Nasměřuj své mladé zpět na cestu do svého Stanu,
na Sión, a označ svoji cestu.
Tvůj milující, který tě poslal do exilu pro tvoje zlé skutky,
je nyní tvým spasitelem, tak proč si stěžovat?
Připrav se k návratu do Země gazely,
znič lány Edomu¹⁷ a Arábie:
Srovnej se zemí dům svých ničitelů
a vystav dům lásky pro svého milovníka.¹⁸

Tato báseň patří do okruhu básní národnostních, nasměřovaných k návratu na Sión. V básni vystupují Izrael (*am Israel* popř. *kneset Israel*) a B-h v rolích obvyklých v liturgické poezii. Izrael jako holubice zpívá svoje nářky a básník ho nabádá ke změně, k radosti, protože vykoupení je blízko. Je čas, aby se holubice (Izrael) vrátila do svého hnízda, Jeruzaléma. Neboť jak se praví v Žalmu 84 „*Blaze těm, kdo bydlí ve tvém domě, mohou tě zde vždycky chválit*“¹⁹.

Básník tedy oslovuje holubici a apeluje na ni, aby se vrátila na Sión, do hnízda svého starobylého národa. Argumentuje porovnáním nepřátel, kteří ničí a hubí a společenství přátel, kteří budují a posilují. Na konci básně proto básník radí holubici, aby se vrátila do nádherné země, země gazely, a odvrátila se definitivně od trosk a zmaru křesťanského a muslimského světa.

Používá na jedné straně velice poetický jazyk, když porovnává společenství Izraele k holubici a Erec Jisra'el k zemi gazely, na druhé straně ale použije velice ostrá slova při popisu aktivit Židů v momentě, kdy budou odcházet ze zemí nepřátel: *vyhladit* (zničit), *srovnat se zemí* (zbořit).

¹⁷ Edom je označení pro křesťanskou zemi

¹⁸ Jedná se o velice jednoduchý (ani doslovný, ani básnický) překlad do češtiny z anglických překladů J.Yahaloma a R.P.Scheindlina (s přihlédnutím k hebrejskému originálu) v jejich knihách, viz YAHALOM, J. *Yehuda Halevi* a SCHEINDLIN, R. *The Distant Song of the Dove*.

¹⁹ Žalm 84:4 (ČEP)

S. D. Luzzatto, redaktor Haleviho *Diwanu* byl břitkostí těchto negativních výrazů poněkud pohoršen, protože soudil, že nejsou hodna hebrejského básníka a hodí se spíše do poezie arabské, která je plná bojů, pomsty a nesmiřitelnosti k jiným náboženstvím. Soudil tedy, že Halevi snad napsal tuto báseň ještě v mládí a že byl pod vlivem momentálního rozrušení v době, kdy Židé očekávali brzké vykoupení. Haleviho záměrem bylo přesvědčit ostatní, že je čas vrátit se do Erec Jisra'el.²⁰ Na druhé straně je ale také pravda, že Halevi ztratil iluze o životě Židů v křesťanském i muslimském Španělsku až postupem času. Bohužel nemáme k dispozici žádnou dataci jednotlivých básní Haleviho.

Raymond Scheindlin²¹ si všimá toho, že Halevi ve svých básních používá velice často, přesto velice rozmanitým a vysoce básnickým způsobem obrazy holubice a jiných ptáků. Zastupují nejčastěji lid Izraele, ale také duši. Obrazy ptáků však nemají svůj původ v přírodě, ale v Bibli a v arabské literární tradici. Tak ona „vzdálená holubice“, popř. „holubice v dáli“, v prvním řádku této básně odkazuje na poněkud zvláštní nadpis Žalmu 56:

Pro předního zpěváka, podle „Němé holubice dále“. Pamětní zápis, Davidův, když se ho v Gatu zmocnili Pelištejci.²²

Halevimu tato „němá holubice dále“²³, tedy spojení *ticha* a *vzdálenosti* ukazovalo na Židy v exilu. Tiší tváří v tvář útlaku a ponižování a vzdálení od své domoviny. Halevi odkazuje právě na začátek tohoto žalmu termínem *jonat r'chokim* ve svých básních opakovaně. Tomuto pojetí nakonec odpovídá i komentář v Bibli (v ČEP), který je u tohoto verše (u slova *dálek*) uveden a zní: „pro lid, který je od svatých vzdálen“.

Tón této Haleviho básně je velice naléhavý, navozuje pocit časové tísně (protože okamžik vykoupení se podle přesvědčení autora blíží), má až mesiášskou urgenci. Jakoby Halevi naléhal, aby lidé už už nasedli do lodí a vydali se na cestu do Země zaslíbené. Takto silný tón ve vztahu k druhým je však v poezii Haleviho výjimečný. Později už na druhé nepeloval, věnoval se svým individuálním myšlenkám a pocitům, které ovšem nebyly o nic méně naléhavé a intenzivní. Zdál se smířený s tím, že se na cestu vydá sám.

Co se týká formálního hlediska má báseň 12 řádek. Deset z nich končí na slabiku vokalizovanou *chirkem*. Jedná se o tirádový rým (typu *aaaa*)²⁴. Konkrétně v případě naší

²⁰ YAHALOM, J. *Yehuda Halevi. Poetry and Pilgrimage*. Chapter 2 (In the Thralls of Nationalism), S. 11-12.

²¹ SCHEINDLIN, R. *The Song of the Distant Dove*. Chapter 2 (The National problem), S. 66-67.

²² Bible: *Písmo svaté Starého a Nového zákona* (ČEP).

²³ לְמַנְצַחַ, עַל-יוֹנֵת אֶלֶם רְחֹקִים

²⁴ V angličtině se nazývá *monorhyme*. Tento typ rýmu je typickým rýmem pro klasickou arabskou poezii.

básně jde o tvary sloves ve 2. osobě feminina (je oslovována holubice), a to v imperativu, proto koncový *chírek* ve tvarech zpívej, odpověz, spěchej, klaň se atd. Tato slovesa jsou umístěna na konce veršů. Jen dva řádky (verše) končí odlišně (pátý a sedmý) a to shodně na koncovku přivlastňovacího zájmena ve 2. osobě feminina [-ech].

יונת רחוקים נגני היטיבי
ולקראך טוב טעמך השיבי

הנה אלהיך קראך מהרי
השתחוי ארץ ושי הקריבי

ופני אלי קנך לדרך אהלך
ציון וציון בעדך הציבי

דודך אשר הגלך לרע פגלך
הוא גאלך היום ומה תריבי

התיצבי לשוב לארץ הציבי
ושדה אדום ושדה ערב הכאיבי

בית מחריבך באף החריבי
ולאהבך בית אהבה הרחיבי.²⁵

²⁵ Zdroj internet: http://benyehuda.org/rihal/rihal7_06.html#w (4.7.2012)

Příloha č. 6: Hebrejské texty básní²⁶

Mé srdce je na východě

לְבִי בְּמִזְרַח וְאַנְכִי בְּסוּף מִעֶרֶב

לְבִי בְּמִזְרַח וְאַנְכִי בְּסוּף מִעֶרֶב
אֵיךְ אֶטְעַמָּה אֶת אֲשֶׁר אֶכֶל וְאֵיךְ יַעֲרֹב
אֵיכָה אֲשַׁלֵּם נְדָרֵי וְאַסְרֵי, בְּעוֹד
צִיּוֹן בְּחֶבֶל אֲדוּם וְאֲנִי בְּכַבֵּל עֶרֶב
יִקַּל בְּעֵינַי עֹזֵב כֹּל טוֹב סִפְרָד, כְּמוֹ
יִקַּר בְּעֵינַי רְאוֹת עֶפְרוֹת דְּבִיר נְחָרָב.²⁷

Óda na Sion

צִיּוֹן הֲלֹא תִשָּׂאֲלֵי לְשָׁלוֹם אֲסִירֵיךְ

צִיּוֹן הֲלֹא תִשָּׂאֲלֵי לְשָׁלוֹם אֲסִירֵיךְ
דוֹרְשֵׁי שְׁלוֹמֶךָ וְהֵם יִתֵּר עֲדָרֵיךְ
מִיָּם וּמִזְרַח וּמִצָּפוֹן וּתִימֹן שְׁלוֹם
רְחוֹק וְקָרוֹב שְׂאֵי מִכָּל עֶבְרֵיךְ
וּשְׁלוֹם אֲסִיר תִּצְנֶנֶה נוֹתֵן דְּמַעְיוֹ כְּטַל
חֶרְמוֹן וְנִכְסֶיךָ לְרַדְתָּם עַל הַרְרֵיךְ
לְבָבוֹת עֲנוּתֶךָ אֲנִי תַנְיִים וְעַת אֶחְלַם
שִׁיבַת שְׁבוּתֶךָ אֲנִי כְּנוֹר לְשִׁירֵיךְ
לְבִי לְבֵית אֵל וְלִפְנֵי אֵל מֵאֵד יְהִמָּה
וּלְמַחְנֵימִים וְכֹל פְּגַעֵי טְהוֹרֵיךְ
שֵׁם הַשְּׂכִינָה שְׂכִינָה לְךָ וְהִיוּצָרֶךָ
פֶּתַח לְמוֹל שְׁעָרֵי שַׁחַק שְׁעָרֵיךְ
וּכְבוֹד אֲדֹנָי לְבַד הִזָּה מְאוּרָךְ וְאִין
שְׁמֶשׁ וְסֶהַר וְכוֹכָבִים מְאִירֵיךְ
אֲבָחַר לְנַפְשִׁי לְהִשְׁתַּפֵּךְ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר
רוּחַ אֱלֹהִים שְׁפוּכָה עַל בְּחִירֵיךְ
אֶת בֵּית מְלוֹכָה וְאֶת כִּסֵּא אֲדֹנָי וְאֵיךְ
יִשְׁבוּ עֲבָדִים עָלַי כִּסְאוֹת גְּבִירֵיךְ
מִי יִתְנַנְּנִי מִשׁוֹטֵט בְּמִקּוֹמוֹת אֲשֶׁר
נִגְלוּ אֱלֹהִים לְחוּזֵיךָ וְצִירֵיךְ

²⁶ Jde o několik básní, které jsou v textu práce celé (nebo jejich část) přeložené do češtiny.

²⁷ Zdroj [online] http://benyehuda.org/rihal/Rihal1_1.html (30. 6. 2012)

מי יַעֲשֶׂה לִי כְנָפַיִם וְאֶרְחִיק נְדוּד
 אֲנִיד לְבַתְּרִי לְבָבִי בֵּין בְּתָרִיךְ
 אֶפֶל לְאַפִּי עָלַי אֲרָצֶךָ וְאֲרָצָה אֶבֶ-
 נִיךְ מְאֹד וְאַחַנּוּן אֶת עֲפָרִיךְ
 אֵף כִּי בְעֵמְדִי עָלַי קְבָרוֹת אֲבֹתַי וְאַשֵׁ-
 תוֹמָם בְּחִבְרוֹן עָלַי מִבְּחַר קְבָרֶיךָ
 אֲעֵבֵר בְּיַעַרְךָ וְכִרְמֶלְךָ וְאַעֲמִד בְּגֵל-
 עֲדָךְ וְאַשְׁתוּמָמָה אֶל הַר עֲבָרֶיךָ
 הַר הָעֵבְרִים וְהַר הַהָר אֲשֶׁר שָׁם שְׁנֵי
 אוֹרִים גְּדוֹלִים מְאִירֶיךָ וּמוֹרֶיךָ
 חַיֵּי נְשָׁמוֹת אוֹיֵר אֲרָצֶךָ וּמִמָּר דְּרוֹר
 אֲבָקֶת עֲפָרְךָ וְנֹפֶת צוּף נְהַרֶיךָ
 יִנְעַם לְנַפְשִׁי הַלֵּךְ עִרְם וְיַחֲף עָלַי
 חֲרָבוֹת שְׂמָמָה אֲשֶׁר הָיוּ דְבִירֶיךָ
 בְּמִקּוֹם אֲרוֹנְךָ אֲשֶׁר נִגְנְוּ וּבְמִקּוֹם כְּרוּ-
 בֵיךְ אֲשֶׁר שָׁכְנוּ חֲדָרֵי חֲדָרֶיךָ
 אֲגֹז וְאַשְׁלִיךְ פָּאֵר נְזִירִי וְאַקְבֹּב זָמֹן
 חֲלַל בְּאַרְץ טְמֵאָה אֶת נְזִירֶיךָ
 אֵיךְ יַעֲרֹב לִי אֶכְלֹ וְשִׁתוֹת בַּעַת אֲחִיזָה
 כִּי יִסְחָבוּ הַכְּלָבִים אֶת כְּפִירֶיךָ
 אוֹ אֵיךְ מְאוּר יוֹם יְהִי מֵתוֹק לְעֵינַי בְּעוֹד
 אֲרָאָה בְּפִי עֲרָבִים פְּגָרֵי נִשְׁרִיךְ
 כּוֹס הַיְגוֹנִים לְאֵט הַרְפִּי מַעַט כִּי כָבֵר
 מְלֵאוּ כְּסֵלִי וְנַפְשִׁי מִמְרוֹרֶיךָ
 עַת אֲזַכְּרָה אֶהְלֵה אֶשְׁתַּחֲוֶה חֲמֹתֶךָ וְאֶז-
 כֹּר אֶהְלִיכָה וְאַמְצָה אֶת שְׁמֶרֶיךָ
 צִיּוֹן כְּלִילַת יַפִּי אֶהְבֶּה וְחוֹן תִּקְשְׁרִי
 מֵאֵז וּבָךְ נִקְשְׁרוּ נַפְשוֹת חֲבֵרֶיךָ
 הֵם הַשְּׂמַחִים לְשִׁלְתֶךָ וְהַכּוֹאֲבִים
 עַל שׁוּמְמוֹתֶךָ וּבוֹכִים עַל שְׁבָרֶיךָ
 מִבּוֹר שְׁבִי שׁוֹאֲפִים נִגְדָךְ וּמִשְׁתַּחֲוִים
 אִישׁ מִמְקוֹמוֹ אֵלַי נִכַח שְׁעָרֶיךָ
 עֲדָרֵי הַמוֹנֵד אֲשֶׁר גָּלוּ וְהִתְפָּזְרוּ
 מִהָר לְגַבְעָה וְלֹא שָׁכְחוּ גְדָרֶיךָ
 הַמְחִזְקִים בְּשׁוֹלֵיךָ וּמִתְאַמְצִים
 לְעֵלוֹת וְלֵאחֹז בְּסִנְסִי תִמְרֶיךָ
 שְׁנַעַר וּפְתָרוֹס הַיַּעֲרָכוֹךְ בְּגֵדְלָם וְאִם
 הִבְלָם יְדַמּוּ לְתַמִּיךָ וְאוֹרֶיךָ
 אֶל מִי יְדַמּוּ מְשִׁיחֶיךָ וְאֶל מִי נְבִי-

אֵיךְ וְאֵל מִי לוֹיֵיךְ וְשָׂרֶיךָ
 יִשְׁנֶה וְיִחַלֵּף כָּלֵיל כָּל מַמְלָכוֹת הָאֲלֵל
 חֲסָנְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִזְרֶיךָ
 אֵיךְ לְמוֹשֵׁב אֱלֹהֶיךָ וְאֲשֶׁרִי אָנוּשׁ
 יִבְחַר יִקְרַב וְיִשְׁכֹּן בְּחֻצְרֶיךָ
 אֲשֶׁרִי מְחַכֶּה וְיִגִיעַ וְיִרְאֶה עֲלוֹת
 אֲוֵרֶיךָ וְיִבְקְעוּ עָלָיו שְׁחָרֶיךָ
 לְרֵאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ וְלַעֲלוֹ בְּשֵׁם-
 חַתָּךְ בְּשׁוֹבֵב אֱלֵי קִדְמַת נְעוּרֶיךָ²⁸

Můj B-že, jak krásný je tvůj příbytek

אֱלֹהִי, מִשְׁפְּנוֹתֶיךָ יְדִידוֹת

אֱלֹהִי, מִשְׁפְּנוֹתֶיךָ יְדִידוֹת
 וְקִרְבָּתֶךָ בְּמִרְאֵה לֹא בְּחִידוֹת
 הִבִּיאֲנִי חֲלוּמֵי מִקְדָּשֶׁי אֵל
 וְשָׂרְתִי מִלְּאֲכוֹתַיִו הַחֲמוּדוֹת
 וְהַעוֹלָה וּמִנְחֹתֶיךָ וְנִסְכֶּיךָ
 וְסִבִּיב תִּימְרוֹת עֵשׂוֹן כְּבִדּוֹת
 וְנַעֲמַתִּי בְּשִׁמְעֵי שִׁיר לְוִיִּם
 בְּסוּדֵיךָ לְסִדְרֵי הַעֲבֹדוֹת
 הַקִּיצוֹתֵי וְעוֹדֵי עֲמֹד אֵל
 וְהוֹדִיתִי, וְלֶךְ נֹאֶה לְהוֹדוֹת²⁹

²⁸ Zdroj [online] http://benyehuda.org/rihal/Rihal1_4.html (30. 6. 2012)

²⁹ Zdroj [online] http://benyehuda.org/rihal/Rihal1_4.html#b (30. 6. 2012)